

Frågor och svar

På grund av att så få var närvarande med anledning av stormen, bestämde vi oss för att, i stället för ett föredrag, ha en ytterligare session med frågor och svar och ge dem som var närvarande möjligheten att ta emot personlig hjälp i vissa av sina problem. Vi känner att svaren på de personliga frågorna kommer att vara till nytta för alla. En essä av en medlem i vår grupp är bifogad.

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund. Eftersom ni så önskar, ska jag svara på era frågor, som vi hoppas kan hjälpa er personligen och göra detta till en konstruktiv kväll för er alla.

FRÅGA: Vad är innebörden av korsets väg, dess principer och dess händelseförlopp? Hur är den jämförbar med den österländska idén, den som följer Buddha?

SVAR: Korsets symbol representerar en persons tvåfaldiga väsen. Ni upplever motstridiga avsikter i ert inre. Detta utgör den stora kampen att övervinna. Alla sanningsläror observerar mänsklighetens grundläggande tvåfaldighet. Ni ser denna i synnerhet genom att utforska de innersta konflikterna och problemen. Denna tvåfaldighet uttrycker sig i många varianter. Där finns önskan om att vara älskad samt avvisandet av kärlek. Där finns den grundläggande instinkten att leva samt avvisandet av det. Med detta menar jag mer än bara det fysiska livet. Jag menar allt vad det vibrerande livet innebär i sin essens, när man möter det fullt ut. Där finns konflikten i människans själ mellan uppbyggnad och skapande kontra förstörelse och stagnation. Alla dessa, och många fler, indikerar en persons inre tudelning. Korset påvisar detta genom de två balkarna, en horisontell, en vertikal, som indikerar två motsatta riktningar. Så länge motsättningarna inte kan bringas i harmoni, måste smärta och lidande följa. Men när denna strid framgångsrikt avslutas, uppstår den verkliga personen på nytt och lever i harmoni, frid och glädje. Jesus demonstrerade hela den här processen. Han demonstrerade segern över motsatserna genom integreringen som sker genom kärlek och uppoffring. Detta är menat i den sunda och genuina bemärkelsen, på det sätt som jag förklarade i föredraget om den stora mänskliga övergången, när

en person upphör att leva i den självcentrerade utblicken och inser att han eller hon är en del av en helhet.

Detta går inte på något sätt emot de österländska lärorna. Det är bara ett annat sätt att närma sig det, som bara uttrycker en annan fasett.

FRÅGA: Efter ett år med arbete på denna väg, känner både den som jag arbetar med och jag själv att jag har löst upp en mycket viktig bild. Stämmer det och kan du ge mig någon hjälp för vårt fortsatta arbete?

SVAR: Det är helt sant det du säger. Som ni alla vet vid det här laget, behöver man dock vara på sin vakt. Att verkligen göra sig av med en bild är inte något som sker plötsligt. Det är inte så att man upptäcker den och sedan är den automatiskt borta. När du har upptäckt den, känner du en enorm lättnad, upplysning och seger på grund av insikten och förståelsen du erhåller för hela ditt liv och dig själv. Men glöm inte att det mänskliga psyket är vanebundet; det är inriktat på att fungera i ett visst hjulspår, så att säga. Efter många år av ständigt upprepade vanemönster, etablerar sig dessa inre vanemönster. När de inte ständigt bevakas och observeras medan de är verksamma på de mest dolda, subtila och diskreta sätt, glider man oavsiktligt tillbaka. Vetskapen om upptäckten finns dock kvar. På grund av den framgången, kan man reagera annorlunda och friskt i vissa delar av sitt liv, medan en del av de känslomässiga reaktionerna fortfarande följer det gamla mönstret, ovetandes för medvetandet. Om man inte realistiskt förväntar sig detta, kan personen vara under intrycket av att man helt har löst ett problem, medan det bara delvis är så. Där det inte är löst, blir man intrasslad och desto mer blockerad och blind, bara för att man inte har insikt om den här fallgropen. Därefter, om du efter ytterligare disharmonier och svårmod återigen upptäcker just den aspekten som du var övertygad om att den hade lösts, kan besvikelse och missmod utgöra ett större hinder än problemet i sig.

Jag kan därför inte framhålla tillräckligt starkt att det faktum att du har upptäckt, förstått och till och med förändrats i viss utsträckning, inte betyder att rester av samma gamla vana inte kvarstår. De behöver ständigt observeras i din dagliga återblick, i ditt arbete på denna väg. Övervaka dina känslomässiga reaktioner, analysera dem, försök att förstå dem och arbeta igenom dem på nytt varje gång. Bli inte modfälld om du fortfarande märker att vissa av dina gamla mönster envist består inom dig. Förvänta dig att detta sker, och den upptäckten kommer i sin tur att ge dig mer och mer insikt, befrielse, lycka och växande.

För närvarande bör upptäckten helt enkelt hjälpa dig att förstå varför du, åtminstone under en tid, inte kan undgå att känna och reagera på ett visst sätt. Ytterligare insikter som följer av en oavbruten ansträngning och uthållighet, kommer så småningom att förändra detta. Allt du bör

förvänta dig nu är att varje gång du observerar att en del av dig reagerar på det gamla sättet, erhåller du ytterligare insikt och förståelse. Du vidgar synen som du hittills har erhållit. Genom att göra detta, kommer du själv att frambringa materialet som behöver arbetas med. Din inre vägledning kommer tydligt att visa dig hur du ska gå vidare. Jag stakar bara ut vägen i vissa riktningar om och när en person fastnar och inte kan komma ut ur en ond cirkel i arbetet. Vadhelst som stör dig eller besvärar dig, vadhelst som tynger dig i varje given stund, är detta det material som bör diskuteras i ditt arbete. Och du kommer märka att du utifrån detta erhåller ytterligare insikter och framsteg.

FRÅGA: Jag har en missbildning som utgör ett hinder i mitt tänkande och i min förmåga. Vad behöver jag veta och hur kan jag finna styrkan att övervinna detta?

SVAR: Min kära, kära vän, den enda sanningen jag kan säga dig i detta avseende är att du kommer att finna styrkan endast genom en full förståelse av de negativa känslorna som fortfarande finns inom dig och som du är omedveten om, oavsett om de har en direkt koppling till den här frågan eller inte. Detta är det enda sättet. Den verkliga, rena, varaktiga styrkan kan bara komma genom det noggranna stegvisa arbetet med att dagligen analysera ens negativa reaktioner, känslor, intryck och sinnesstämningar. Det finns inte något annat sätt. I stället för att låta dem passera hälften av tiden, som ni alla tenderar att göra, genom att antingen driva bort dem ur tanken eller tillskriva dem yttre orsaker – som ibland kan vara helt logiska – bör du med vilja och kraft undersöka dessa reaktioner för att finna den dolda felaktiga slutsatsen. För om det finns en störning, en disharmoni eller en olycklig känsla, oavsett hur mycket yttre omständigheter skulle kunna förklara den, måste det finnas en inre felaktig slutsats, ett felaktigt intryck vad gäller fakta och verkligheten. Den här enkla sanningen glöms ständigt bort, även av mina vänner som arbetar på den här vägen. Om ni kommer ihåg att alla negativa känslor, låt det vara bristande styrka eller vad som helst, på något sätt utgör ett tecken på att man inte är i sanning, kommer ni ofrånkomligen att ta de rätta stegen som gör det möjligt för er att, utifrån osanningen, hitta sanningen som stärker.

Handlingarnas motivationer, liksom önskingarna och ambitionerna, behöver undersökas med maximal egen ärlighet. De yttre, medvetna motivationerna kan vara sanna, men ha i åtanke att dessa inte nödvändigtvis är de enda förekommande motivationerna. Upptäck dem som slumrar under ytan. Ta fram dem ur gömslet och betrakta dem i medvetandets klara ljus.

Mänskligheten består beklagligtvis till nio tiondelar av förespeglingar, på ett eller annat sätt. Alla era tvångsimpulser, drifter och en avsevärd del av era motivationer är i stor utsträckning resultatet av förespeglingar. Detta handlar inte bara om önskan om att framstå som bättre än man är, för att få tillhöra, vara älskad och accepterad, det gäller även för negativa känslor såsom hat, ilska och

förakt. Om ni letar tillräckligt djupt, kommer ni att upptäcka att ni inte bara lagrar positiva, utan också negativa känslor ovanpå era genuina känslor. Ni frambringar konstlade känslor för att ni är under intrycket av att det är på detta sätt man ska känna. Du odlar dessa konstlade känslor under en lång tid, tills de blir en del av dig så att du inte längre kan skilja mellan det verkliga och det falska du. Endast detta arbete kommer till slut att ta dig till den punkt där du inser, ibland rätt så plötsligt, att dessa känslor är falska. Du hyser dem på grund av en felaktig slutsats och en orealistisk önskan. Du är under det felaktiga intrycket av att du kommer att få det du önskar genom att känna, reagera och vara på ett sätt som inte riktigt är du, som är destruktivt. När du väl har upptäckt denna dolda tankegång, kommer du att få insikt om förespeglandet och dess fullständiga lönlöshet och du kommer att göra dig av med det som den börda det är. Du blir därmed verklig. Detta kommer att frigöra dina intuitiva förmågor så att de kan ta över och fungera på ett riktigt sätt.

Bilden ser grovt ut så här ut: Medvetet är man ofta omedveten om negativa känslor, låt det vara ilska, hat eller förakt. När det gäller välgrundade önskningar, är man endast medveten om deras konstruktiva syfte, medan man bortser från de falska motivationerna under ytan. Efter ett visst utforskande i rätt riktning, upptäcker man att det finns sådana negativa känslor, liksom att det finns ytterligare motivationer, som kan vara barnsliga, orealistiska och ofruktbara. Vid denna punkt förstår du ännu inte varför hela detta lager finns. Efter ett fortsatt sökande, kommer du dock att hitta den verkliga orsaken. Du upptäcker, som jag tidigare har nämnt, att du har använt din förespeglning i den felaktiga idén om att du då kommer att tillhöra och bli accepterad, beundrad och älskad. Då, efter att du har gjort ditt val, kommer du att lära dig att även om den här inställningen skulle kunna ge dig det önskade resultatet – vilket den förstås inte kan – skulle den inte vara värt det och du kommer att ge upp den. Du kommer att göra dig av med de förespeglade positiva och negativa inställningarna, tendenserna, önskningarna och motivationerna. I stället kommer du att anamma genuina inställningar, önskningar och motivationer.

Dessa ord kommer att bli meningsfulla för alla er som har stött på detta område i ert väsen. De andra kommer att förstå dem först efter det att detta har uppnåtts.

Tvångsmässigheten är ett resultat av att känslor, önskningar och ambitioner påskyndas på ett konstlat sätt. Det konstlade förfarandet är i sin tur ett resultat av förespeglingar. Förespeglingar är ett resultat av en felaktig syn på orsak och verkan, en felaktig bedömning: ”Om jag är eller känner eller gör si och så, kommer jag att erhålla detta.” Hela processen är så subtil och mestadels så dold att den är omöjlig att känna igen vid en ytlig undersökning av jaget. Men varhelst det finns problem i livet, måste deras orsak, som ni vet, utgöras av inre problem. Sådana inre problem hänger alltid samman med den här förespeglingsprocessen, på ett eller annat sätt. Förespeglingar

förhindrar givetvis en verklig sund styrka, eftersom en sådan styrka bara kan komma från det verkliga jaget, som är helt övertäckt av det falska lagret som det skenbara jaget utgör.

En annan faktor som bidrar till att styrkan förhindras är den felaktiga tidsuppfattningen. Med detta menar jag inställningen där det råder otålighet. Det inre barnet får dig att rusa fram och tro att du måste ha nu vad det nu är du tror att du borde ha. Även detta ger upphov till ett påskyndande som uppstår på ett konstlat sätt – och därmed tvångsmässighet. Eftersom otåligheten inte heller är förenlig med sanningen, har den samma effekt och ger upphov till en liknande uppsättning kedjereaktioner som förespeglandet. Dessa två samspelar i själva verket ofta. Falska motivationer ger upphov till otålighet.

Den starka, ofta omedvetna, önskan om att höra till i världen som tycks vara mycket efterlängtd för er, skapar en otålighet. Den får er att tillägna er konstlade inställningar och känslor. Eftersom varken denna ”efterlängtdade värld” eller sättet du går till väga för att erhålla den, grundar sig i verklighet eller sanning, är ditt verkliga jag övertäckt och därmed din verkliga styrka.

Det jag sa här gäller för varje människa på ett eller annat sätt. Men det svarar också din fråga. Din yttre missbildning utgör inte orsaken till din avsaknad av styrka i detta avseende. Det kan tyckas så, men tro mig, det är den inte. Dess rot ligger i de inre processerna. Om du skulle finna och förändra dessa strömmar, kan jag lova dig att styrkan kommer till dig, trots den yttre fysiska svårigheten, på ett sätt som du kanske idag inte tror är möjligt. Din inre styrka kommer att strömma ut i samma stund som undanflykterna, de ovanpålagda tvångsmässiga känslorna, avlägsnas. Och detta kan i sin tur bara ske när du är fullständigt medveten om deras förekomst. Saken är den, min vän, du frambringar ständigt en konstlad styrka, där du använder tvångsmässiga krafter för att bygga upp den. Ju mer du gör detta, desto mer undergräver du och förhindrar den verkliga styrkan. Den verkliga styrkan kan endast börja fungera om du först har modet att befria dig från den på konstlad väg frambringade styrkan och undersöker dess ursprung och de inre tankeprocesserna.

Jag kan inte vara mer personlig än detta. Vad jag sa kan och borde öppna vägen för dig att upptäcka allt det som jag antydde finns inom dig, på samma sätt som det finns inom varje människa. Om detta arbete inte görs på ett systematiskt sätt och med en annan persons hjälp och samarbete, kan man bara uppnå en viss punkt och inte mer. Jag måste säga att så väl som det låter sig göra ensamt, har du gjort en mycket bra början. Du gör på många sätt otroliga framsteg, min vän. Men utan den systematiska hjälpen från en objektiv person, kommer detta arbete att förbli begränsat. Vissa områden blir kvar där du ännu inte ser klart, där du inte kan komma vidare i ditt inre. Detta sker ofrånkomligen när man inte får hjälp. Om det finns en vilja att söka på ett mer intensifierat sätt med hjälp av någon annan, kommer ett sätt att hittas förr eller senare. Då och

endast då kommer du att inse hur mycket jag har berättat för dig nu. Men att få det berättat, även om det är mer specifikt, och att lyssna med sin hjärna, kan aldrig räcka. Detta vet ni.

KOMMENTAR: Kan jag lägga till en sak? Sedan jag har arbetat, som en av de äldsta medlemmarna i gruppen, märker jag att om vi faktiskt gör oss av med vissa negativa inställningar, sker detta så gradvis att jag nu, även efter tre och ett halvt år, bara är i början av vad som behöver göras. En fullständig läkning kan ta många, många år och kanske kommer jag inte ens dit i det här livet. För vår vän här som ställde den här frågan, är det utan tvivel mycket svårare eftersom han talade om en missbildning som är mycket svår för honom. Vad han egentligen vill göra är att sjunga och givetvis blir han otålig och han kan inte övervinna det i detta liv.

SVAR: Den yttre, fysiska missbildningen är inte allvarligare än de själsliga missbildningarna som alla människor bär på i viss grad. Det är er mänskliga illusion att tro att en yttre missbildning står i vägen mer än en inre sådan, bara för att ni kan se den ena och inte den andra. Om vår vän skulle hitta de inre hindren, skulle det också vara möjligt att uppnå yttre framgångar. Det kommer då att visa sig att den yttre missbildningen inte behöver stå i vägen.

Det du sa om långsamma framsteg är i viss utsträckning sant. Men återigen, det varierar för varje enskild person och för varje problem. Det finns vissa problem i vissa inre strukturer som inte är lika låsta och blockerade som andra. Även om detta är ett långsamt arbete, ger varje litet steg framåt en befrielse och betyder en hel del. Detta går endast att utvärdera när man erhåller en tillbakablickande, övergripande bild. Det finns stunder i ditt liv när du erhåller glimtar av hur långt du har kommit, hur mycket du har förändrats medan du är involverad i detta arbete. Medan du befinner dig i processen, märker du inte hur avgörande varje litet steg framåt är. Varje steg tycks vara litet och samtidigt räknas det i oerhört hög grad som en del av helheten. Är det tydligt?

FRÅGA: Ja, det är tydligt. Du sa till honom att han kommer att få styrkan efter att han har funnit alla dessa processer, men detta är det svåraste man kan finna. Att finna sig själv är en så svår uppgift. Om han måste vänta med att få styrkan först då, efteråt ...?

SVAR: Gradvis, lite i taget. Ni har alla under detta arbetes gång märkt hur en ny styrka strömmar ut ur er efter varje insikt och befrielse. Den kan försvinna igen, för en viss tid, när du har med en ny aspekt att göra, men varje steg framåt ger mer styrka.

FRÅGA: Vi befinner oss på denna väg för att vi vill utveckla oss själva, oavsett huruvida vi kan förverkliga vissa ambitioner eller inte. Men han vill fortfarande uppnå sina ambitioner.

SVAR: Jag kan bara säga det som jag ser hindrar hans ambitioner. Huruvida han försöker lösa upp dessa hinder på grund av en önskan om att utvecklas, uppnå frid och harmoni, eller på grund av en viss ambitions mer direkta mål, är inte ens poängen här. Jag kan bara visa var jag ser hindret. Att påbörja processen för att finna och lösa upp hindret kommer inte att fördröja förverkligandet. Även om arbetet kan vara långt, är detta det enda sättet att verkligen frigöra inneboende förmågor. Själva otåligheten som följer av de inre processerna som beskrevs tidigare, är ett problem i sig. Ju större otålighet, desto större är också den felaktiga tron att den kommer att frambringa resultat. I verkligheten har den dock precis motsatt effekt. Den paralyserar alla genuina kvaliteter som är nödvändiga för fullföljandet.

KOMMENTAR: Kan jag tillägga en sak till den här diskussionen? Jag har en känsla av att det kan finnas ett visst missförstånd här som förväxlar otålighet och strävande. Jag tror att det uppfattades som att han inte längre skulle sträva i riktning mot sin ambition. Jag känner också att det inte finns någonting som är så låst, oavsett hur svårt eller hur kort livet är, att det inte kan uppnås under denna livstid. Det handlar om personligt arbete. Stämmer inte det? Det finns ingenting som är så låst att det inte kan lösas upp.

SVAR: Detta stämmer absolut. Om viljan finns där, kan alla slags inre problem lösas. Det stämmer också att mina ord inte ska tolkas som att innebära att vår vän borde ge upp strävan efter sin ambition. Men man behöver inse skillnaden mellan en sund, avslappnad strävan och en frenetisk, tvångsmässig otålighet. Man kan endast befria sig från den sistnämnda om den förstås.

FRÅGA: För att klargöra det, kanske jag kan säga att otåligheten ligger i sökandet efter en genväg, som är orealistisk. Målet är ouppnåeligt på detta sätt.

SVAR: Ja. Och också motivationerna som inte är fullt insedda. Det finns vissa orealistiska, omogna och förvrängda motivationer, förutom de medvetna välgrundade motivationerna. Dessa dolda motivationer är inte "dåliga" eller "onda" eller "syndiga", de är bara kortsynta och felaktiga och har en begränsad logik, som alltid är fallet med det inre barnet. Dessa motivationer går inte till botten med saken, de kringgår det verkliga problemet och är därför ineffektiva. Detta lamslår framgång, vilket i sin tur ger upphov till frustration. Frustrationen ger upphov till en frenetisk tvångsmässighet, som uppenbarar sig som otålighet vilket så lätt förväxlas med strävan och ambition. Det är detta som förhindrar framgång, inte det fysiska hindret.

FRÅGA: Är det möjligt att göra bildarbete med barn?

SVAR: Ja, det är möjligt, men på ett helt annat sätt. Hos ett barn finns så mycket på ytan. Det tränade ögat kommer att upptäcka var felaktiga begrepp håller på att formas, på grund av viss

känslomässig nöd. Barnet behöver då vägledas och lära sig att anamma de riktiga begreppen. En sådan undervisning behöver utföras på ett sätt som påverkar det känslomässiga området där det finns problem eller där de håller på att formas. På det riktiga sättet, kommer rätt undervisning att ges vid rätt ögonblick så att den kommer att riktas till det undermedvetna. Detta skulle i stora drag vara sättet. Tillvägagångssättet skiljer sig även för en ung vuxen och för den som är i framskriden ålder.

FRÅGA: Jag skulle vilja ha lite hjälp. I mitt arbete upptäckte jag en negativ känsla gentemot en bror till mig som jag hade klamrat mig fast vid sedan jag var ett litet barn. Jag trodde att jag verkligen kände den här känslan. Men då, i arbetet, upptäckte jag den verkliga anledningen till att jag hade den. Den liknade de orsaker som du har diskuterat i kväll. Jag kände med andra ord själv inte riktigt på det sättet, men trodde att jag var tvungen att göra det av olika yttre anledningar. Omedelbart efter att ha insett detta, blev jag befriad från den. Jag kunde släppa den negativa känslan. Jag har samma negativa känsla gentemot min man, men jag kan inte frigöra eller släppa den. Skulle du kunna belysa detta lite för mig?

SVAR: Ja. Jag ska försöka. Anledningen till din oförmåga att släppa den, är att det finns en särskild smärta som du inte erkänner för dig själv. Du koncentrerar dig på alla andra möjliga smärtor som endast är en undanflykt eller en täckmantel för det som verkligen gör ont. På grund av att du inte vet vad som verkligen gör ont, kan du inte heller finna din egen orsak, hur du bidrog till situationen. Vad du än upptäcker i den här riktningen kan vara begripligt för dig intellektuellt, men känslomässigt kommer det endast att tränga in när du väl har tagit fram i ljuset det som verkligen sårade, men som du av dina egna skäl inte vill konfrontera. Detta utgör nyckeln till hela problemet – och, skulle jag kunna säga, till mycket mer än bara det problemet du nämnde. Av vissa barnsliga skäl tror du att den verkliga smärtan är otillåten, du håller den därför bakom lås och bom. Du lägger därmed andra smärtor ovanpå och överdriver dem på ett konstlat sätt. Allteftersom ditt arbete fortskrider, ser du ibland att det är oresonligt av dig att du känner på det sättet, ändå kan du inte rå för det. Vid andra tillfällen känner du att de ovanpålagda smärtorna är tillräckliga skäl för att behålla din förbittring. På så sätt går du runt i cirklar. I det inre vet du förstås, men i det yttre har du hittills inte velat veta vad som egentligen stör dig. Om du verkligen och i sanning vill hitta den här smärtan, kommer du att kunna släppa den, precis som du gjorde med din bror. Du kommer att erinra dig att du gick igenom en liknande process i det fallet. Du fann att det som du trodde hade sårat dig, inte riktigt var så. Efter den upptäckten förändrades hela din inställning. Det kommer att vara samma sak här. [Tack.]

FRÅGA: Jag skulle vilja veta om budordet ”Du skall inte dräpa” i det vardagliga livet, till exempel i olika känslor. Har tankarnas och känslornas destruktivitet någon koppling till detta budord?

SVAR: Givetvis. Alla budord gäller för alla nivåer av den mänskliga personligheten. Så är det även här. Det gäller inte enbart handlingen att döda fysiskt. Som du helt riktigt sa, kan tankar och känslor vara destruktiva och i den bemärkelsen utgör de dräpande handlingar. Uttrycken ”liv” och ”död” avser inte enbart de fysiska manifestationerna, som jag ofta har diskuterat utförligt. När ni beaktar budordet ur detta perspektiv, får det en helt annan innebörd. Det gäller inte bara era destruktiva känslor och tankar som negativt påverkar – dräper – andra, utan också er egen livskraft, hur ni förmörkar och förlamar livet självt. Ju längre ni fortskrider i detta arbete, desto mer inser ni hur era olösta problem, konflikter, avvikelser och bilder på ett negativt sätt påverkar er omgivning, er själva – och därmed livet som sådant.

Ta det aktuella exemplet med den allmängiltiga psykologiska processen som vi så ofta diskuterar. När du känner dig avvisad och osäker, intar du ofta en inställning där du försöker behaga just de personer vars acceptans du hungrar efter. När du gör det, föraktar du ofta andra som du tror föraktas av dem vars uppmärksamhet du så gärna vill ha. Detta är ofta verkligen en subtil sak, men likväl har ni alla liknande problem. Detta svek har inte bara en mycket skadlig effekt på dig själv – och ger dig precis motsatsen till vad du ursprungligen önskade och varför du intog den rollen – det måste också såra och avvisa andra. Detta behöver inte visa sig i handlingar eller ord, utan finns som en dold, väl kamouflerad inställning. Du kan till och med göra allt för att dölja den här inställningen för andra och för dig själv. Likväl finns den hos dig och åsamkar skada. Detta är exempelvis ett typiskt och vanligt förekommande känslomässigt ”dräpande”.

Det finns bara en väg för frälsning och en verklig lösning, och den består av kärlek och sanning. Varken kärlek eller sanning kan vara en del av hela ditt väsen såvida du inte upptäcker och förstår områdena där du inte är i kärlek och i sanning. Endast ett sådant arbete kan frambringa och gradvis åstadkomma detta tillstånd. Det finns ingen genväg och ingen formel, inget mirakel och inget lätt sätt att uppnå detta, mina vänner. Endast en fullständig ärlighet mot dig själv i alla dina förhållanden och reaktioner – vare sig det är i små, obetydliga saker eller i något viktigt i ditt liv – kommer att leda dig till ditt önskade mål. Om du framhärdar i detta, kommer hela ditt väsen att bli mer och mer konstruktivt, friskt och till gagn för dig och andra – och för universum.

FRÅGA: Jag är inte säker på om detta är en allmän fråga eller en personlig fråga. Det verkar för mig som att genom våra år av arbete här så har det funnits en tendens från de tidigaste medlemmarna sida, det är tveklöst så för min del, att ställa allt färre frågor till dig. Varför är det så? Visst, även om vi vet lite mer, vet vi inte så mycket att det inte finns några frågor. Är det inbilskhet, är det en blockering eller är det brist på fantasi?

SVAR: Det finns inte något enskilt svar på det – det finns många. Anledningarna du nämnde kan alla förekomma. Ytterligare anledningar kan till exempel vara en stagnation på ett visst sätt, även om den inte förekommer i det inre arbetet. Just för att all koncentration är fokuserad på det inre arbetet som fortskrider mycket bra, finns det kanske inte tillräcklig uppmärksamhet och nyfikenhet kvar, för stunden, för att fråga om allmänna saker som inte har något att göra med ens egna omedelbara problem. Detta bör inte leda mina vänner till slutsatsen att ju bättre man arbetar personligen, desto färre frågor har man, för så behöver det inte vara. Och om det är så, kan det vara en rent tillfällig fas.

En annan möjlighet är att personen fortfarande kanske vänder sig bort från ett grundläggande inre problem. Eftersom detta problem alltmer, på grund av de generella goda framstegen, börjar komma till ytan, kan det undermedvetna motståndet, i sin stora rädsla för ”upptäckten”, åstadkomma en förlamning för att förhindra att man ställer frågor. Det är som om det motsträviga psyket bävar så mycket för att avslöja den ömma punkten, att alla frågor, oavsett hur avlägsna de är, kan hota att bryta ner stängslen. Detta åstadkommer en förlamning på det sätt du beskriver. Så länge det dolda problemet är tryggt ur vägen, kan man vara full av frågor, intresse och deltagande. Men när arbetet fortsätter i rätt riktning, då sänder den motsträviga delen ut ”farosignaler” och ställer upp sina vakter.

FRÅGA: Jag arbetar med en av våra gruppmedlemmar. Hon är rädd för att gå in i tunnelbanan. Hon blir fysiskt sjuk när hon gör det. Detta har säkert psykologiska orsaker, men skulle det också kunna finnas fysiska orsaker?

SVAR: Nej. Mitt råd här är att inte arbeta och koncentrera sig på detta problem. Detta är en indirekt yttring av eller ett symptom på något annat. Det kan bara lösas när man går till roten av problemet, men ni kommer inte hitta roten genom att arbeta direkt med den här frågan. Om ni undersöker allt som besvärar henne, som stör eller tynger henne, när ni arbetar igenom det, kommer ni att märka att alla dessa saker har samma gemensamma nämnare. Men det kommer att ta mer tid att upptäcka detta. Ni kommer att upptäcka de inre reaktionerna på tunnelbaneproblemet som liknar andra aspekter av livet. Ni kommer då att se att tunnelbaneproblemet snarare utgör en symbol av, än ett symptom på, den bakomliggande kärnan.

FRÅGA: Vi upptäckte något och hon blev lättad. Sedan började allting om igen två dagar senare.

SVAR: På grund av att ni bara upptäckte en del av helheten, ett litet segment av den. Varje sann insikt kommer att frambringa en lättnad, men bara tillfälligt, om dessa insikter endast är fragmentariska. En varaktig lättnad kan bara komma när hela bilden har rullats upp, vilket naturligtvis är omöjligt på en så kort tid. Lättnaden är ett tecken på att ni är på rätt väg, vilket inte

betyder att man måste fortsätta i samma riktning. Ni kanske behöver gå till ett annat område för att komma vidare.

Mina käraste vänner, var välsignade i det allra Heligastes namn. Ta denna styrka med er som något påtagligt, så som den verklighet den är. Låt den arbeta med er. Använd den för er inre vilja och uthållighet i den enda riktningen som är allomfattande: denna väg, detta arbete. Var välsignade. Var i frid. Var i Gud!

KÄLLAN

Djupt inom varje människa finns det en dold livskälla. Som en källa under jordens skorpa ligger den utan någon tillstymmelse till styrka begravd djupt under många lager av hårda stenar och sand. Lager på lager ansamlas under jordens livstid, precis som vi har ansamlat våra lager av bilder.

Ytligt betraktat skulle det se ut som att vatten, i sin formlösa och flytande natur, skulle vara svagare än de robusta och fasta stenarna. Ändå är det sant att ingenting har mer makt än den jämna strömmen av vatten. Den kan flytta stenar och kraftfullt skapa sig ett utlopp varhelst den samlar den nödvändiga kraften. Men på sin ändlösa väg möter den alla möjliga hinder. Vissa är sandiga. De gör vattnet grumligt och deras dämpande tyngd tillåter det endast att svagt sippra igenom för att komma vidare. Ett annat lager kan bildas av lera. Detta kommer att absorbera källans färska flöde och ge en rödaktig färg till det som frigörs. Bedömt vid den punkten, skulle källan kunna avfärdas som oren och värdelös. Nästa lager som dyker upp kan samtidigt vara just det som tjänar som katalysator. När källan har pressat sig igenom den porösa hårdheten, är den förmodligen fräschare och renare än någonsin.

På samma sätt manifesterar sig styrkans och klarhetens essens överallt i sin uppenbarelse, om och om igen. Det kan ta väldigt lång tid att nå ytan där den till slut kan återspegla solens ljus och värme. Men en dag, utan att misslyckas, tränger den igenom alla hindrande lager och är redo för uppgiften som den är avsedd att ta sig an. Den är i sitt varande och är redo att överföra liv, vitalitet och rening till allt som den når; den ger ändlöst och finner därmed sin fullbordan.

Varhelst man känner behovet av en ny källa, kommer den inte till ytan av sig självt eller genom att en sten rycks undan. De som känner behovet behöver inte bara vänta och be. De erbjuder sin hjälp genom att arbeta igenom de olika lagren från utsidan. Och en bra brunnsgrävare vet att han inte kan tränga igenom alla de olika lagren på samma sätt. Han kanske behöver spränga igenom granitformationer, medan sandiga ansamlingar kräver ett långsamt grävande och avlägsnande för

att förhindra sanden att sippra tillbaka. Arbetet kan visa sig vara långdraget, men det är utan tvivel värt mödan eftersom det hjälper till att befria livets källa mycket snabbare.

Vi alla är brunnsgrävare. Ju tydligare vi ser syftet som ligger framför oss, desto mindre kommer vi sannolikt att fångas i hopplösheten som antas råda i vissa hinders tillfälliga mörker. Vi börjar inse att vi måste möta alla slags hinder, vilket gör att det ser ut som att vad vi ägnar oss åt är oönskat eller ouppnåeligt. Men om vi vet och bara kommer ihåg att källan finns där, ju mer effektivt vi gräver från utsidan, desto snabbare kommer den fram och når frihetens och fulländningens ljus.

Detta kan visa sig i form av en bäck, en sjö eller en gejsler, beroende på dess individualitet. Men den inneboende kvaliteten av renhet och livgivande kraft kommer att finnas där för alltid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19